

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

XLVIII. De Appellationibus, & Inhibitionibus concedendis, vel denegandis.
30. Martii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

vel si, quorum interest, executiones prædictas impediri; vel alii in causis, vel rebus, de quibus agitur, nullum interesse habentes, vel Notarii, sive Tabelliones publici, qui acta ad executiones hujusmodi explendas necessaria conficere, & muneris sui partes obire reculant: Nos ad intolerabilem hanc pravitatem prorsus abolendam ex omni parte opportunè providere volentes, cupientesque, ut qui Apostolici culminis reverentiâ, ut par est, non commoveantur, pœnarum metu in officio contineantur; motu, & auctoritate simili, hac nostra perpetua Constitutione statuimus, ac definimus, ut omnes & singulæ Personæ tam Sæculares, quàm Ecclesiasticæ, & Regulares cujuscumque dignitatis, status, gradus, & præminentia, seu ordinis, interesse quodcumque in Causis, vel rebus, de quibus agitur, habentes, quæ Citationes, & Causarum Commissiones, decretas, vel decernendas, aut quævis alia mandata Romanæ Curia, seu rescripta Apostolica iustitiam, vel gratiam continentia, quo minus juxta illorum tenorem executioni demandentur, per se, vel per alium quovis quæsto colore impedire, aut impediri facere præsumperint, aut pro illis impediendis ad Sæculares, vel Ecclesiasticos, seu Regulares in quavis dignitate, vel ordine constitutos, seu eorum Officiales publicè, vel occultè, per se, vel per alium, quovis quæsto colore recursum habuerint, causam perdant, & omne jus tam in petitorio, quàm possessorio, in re, vel ad rem, de qua agitur, eis competens eo ipso amittant.

In iustos litigantes, aut interesse habentes.

In Judices, Magistratus, aliosque impediates.

In Notarios.

Derogatur Legibus, C6 suetudinibus & Indultis in contrarium facien.

§. 7. Aliæ verò Personæ sive Sæculares, sive Ecclesiasticæ, aut Regulares, quæ in Causis, vel rebus hujusmodi nullum interesse habent, executionem Citationum hujusmodi, Causarum Commissionum, & aliorum quorumcumque mandatorum, seu rescriptorum, & provisionum Apostolicarum, ut præmittitur, impediens, aut impediens hujusmodi auxilium, consilium, vel favorem publicè, vel occultè, directè, vel indirectè præstantes, cujuscumque ordinis, gradus, conditionis, vel præminentia existant, si Sæculares fuerint, sententiam excommunicationis, si verò Ecclesiasticæ, aut Regulares, pœnam suspensionis, tam ab exercitio Ordinum, quàm cujuscumque Officii, aut dignitatis ipso facto incurrant, à quibus (excepto quoad excommunicationem mortis articulo) non ab alio, quàm à Romano Pontifice pro tempore existente, absolutionis beneficium possint obtinere:

§. 8. Notarii autem, sive Tabelliones publici, qui de executionibus citationum, causarumque commissionum, & mandatorum, ac provisionum hujusmodi faciendis, aut quo minus fiant, de inhibitionibus requisiti fuerint, & instrumenta publica desuper ad instantiam interesse habentiam, seu interesse prætendentium, soluto tamen congruo salario, conficere recuserint, exercitium Officii Tabellionatus amittant, fiantque perpetuò infames, & ad Instrumenta, sive Scripturas publicas in posterum conficiendas inhabiles reddantur, donec ab hujusmodi reatu absolutionem, & infamiae absterionem obtulerint.

§. 9. Non obstantibus ordinationibus, & Constitutionibus Apostolicis, Decretis, & Statutis, etiam Apostolica auctoritate confirmatis, quibusvis privilegiis, indultis, & concessionibus, quacumque possessione, & consuetudine etiam immemorabili, & titulo colorato ex ea resultante, scientia, patientia, & tolerantia quorumcumque Superiorum, etiam Sedis Apostolicæ, roborato, ceterisque contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communitis, vel divinis ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, & excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes ple-

nam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem: quod quidem indultum decernimus eis, quacumque auctoritate muniti sint, in hoc aliquo suffragari non posse, quo minus hujusmodi sententiis, & pœnis subiaceant.

§. 10. Per præfentes autem non intendimus in aliquo derogare privilegiis, gratiis, indultis, à Nobis, aut à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessis nonnullis locis, Civitatibus, Provinciis, aut Regnis, ut causa extra eorum territoria extrahi nequeant; dummodo citationes, causarumque commissiones, & alia quæcumque mandata, & provisiones Apostolicæ, debitam in iisdem obtineant executionem.

§. 11. Volumus autem Constitutionem, & Decretum hujusmodi, postquam Valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affixa, & publicata fuerint, omnes & singulos tam in Romana Curia, quàm extra eam existentes perinde afficere, & arcere, ac si unicuique eorum personaliter, & nominatim intimata fuissent; quodque illorum exemplis etiam impressis, manu tamen Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constituta munitis, eadem prorsus fides, tam in iudicio, quàm extra ubique locorum adhibeatur, quæ præfentibus adhiberetur si forent exhibita, vel ostensa.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, statuti, decreti, mandati, voluntatis, ac derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo secundo, tertio Kal. Aprilis, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

P. Pro-Datarius.

D. Card. Passionens.

VISA DE CURIA.

N. Antonellus.

J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicat. die 13. Aprilis ejusdem Anni.

De Appellationibus, & Inhibitionibus concedendis, vel denegandis.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

AD militantis Ecclesiæ regimen nullo meritum Nostrorum suffragio, sed imperscrutabilis consilii altitudine evocari, inter graves curas, quas assidue pro Nostro munere sustinemus, postrema illa non est, in quam totis viribus Nobis incumbendum esse ducimus, ut graves nimiam, diuturnæ, nulloque unquam tempore intermissæ Episcoporum, aliorumque ordinariam Jurisdictionem habentium querelæ adversus Majora Tribunalia, atque illa etiam Nostræ Romanæ Curia, propositæ, tandem compescantur.

§. 1. Inti-

Salvis Privilegiis de n. n. vocando.

Publicationis vigor, & exemptorum auctoritas.

Sanctio.

Dat. die 30. Mart. 1742.

XLVIII.

Pœfentis studium pro recto iudicio Ecclesiasticorum Ordine.

1742.
Ordinariorum querelas adversus Iudices Superiores.

§. 1. Intimo siquidem animi Nostri mœrore, cum in minoribus adhuc essemus, jamdiu intelleximus, plerosque Locorum Ordinarios conquiri, semim abutim irrepressisse, quod ad malitiosam potentium suggestionem, à Patriarchis, Metropolitanis, Sanctæ Sedis à latere Legatis, & diversis dictæ Romanæ Curie Judicibus, *Inhibitiones* sine delectu Causæ, & rei, de qua agitur, examine, passim concedantur; Et quamvis in more positum sit, dictas Inhibitiones indebitè expeditas pro causa meritis revocari, & aboleri, remedium tamen inflicto vulnere non satis esse dicunt, cum interea oporteat Episcopos, aliosque inferiores Judices, in ipso causarum, & judiciorum cursu, oculos immorari, jus suum judicialiter asserere, & vindicare, & ad continendos in officio Populos gravia sæpe incommoda, & dispendia subire.

Superiorum executiones.

§. 2. E contrario Nobis quoque, dum etiam in minoribus essemus, Superiorum Judicum responsiones audire contigit, asserentium, memoratas querelas inanes esse, nec ulli innixas fundamentum, utpote ex hac unica re causam, & originem habentes, quod inferioribus grave est obedientiæ, ac subjectionis jugum erga majora Tribunalia, ipsique nimis displicet, sibi subditi appellacionis beneficio succurri.

Pontifex diffidia componere intendit, ad normam Canonum, & Constit. Apostolicarum.

§. 3. Porro cum facili hæc dissidia componi, & succrescentia litium semina avelli possint, si, quæ à Sacra Tridentina Synodo, ab Apostolicis Constitutionibus, & Congregationum Decretis providè sancita sunt, debita executioni mandentur: Nos idcirco ad conservandam Ecclesiæ disciplinam, restituendamque Tribunalibus formam eisdem canonicis legibus consentaneam, pro credito Nobis Apostolicæ servitutis Officio, opportunè duximus consulendum.

Enumerat Prædecessorum Sanctio- nes hac de re editas.

§. 4. Inherentes itaque Decretis ejusdem Sacri Concilii, necnon Congregationis Episcoporum, & Regularium, justis, & approbatione rec. mem. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris Nostri aliàs editis die 16. Octobris MDC. ; Itemque aliis Congregationis particularis, justis pariter, & approbatione sel. rec. Urbani Papæ VIII. similiter Prædecessoris Nostri, promulgatis die 5. Septembris MDCXXVI. eorumque declarationibus nuper superadditis à piæ mem. Benedicto XIII. etiam Prædecessore Nostro in Appendice Concilii Romani, aliisque Apostolicis Constitutionibus, hac de re aliàs editis, & innovatis, & præsertim Constitutioni piæ mem. Gregorii XV. quæ incipit: *Inserutabili*, sub Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDCXXII. nonis Februarii.

Appellaciones, cum Inhibitione concedi prohibet.

§. 5. Distinctè præcipimus, & mandamus, nè deinceps ab executione Decretorum dicti Sac. Concilii Tridentini, in omnibus illis causis, & negociis, in quibus exequutio hujusmodi Episcopis, & Locorum Ordinariis, etiam uti Sedis Apostolicæ Delegatis, ab eodem Sacro Concilio, vel dictis Apostolicis Constitutionibus, appellacione, vel inhibitione quacunque postposita, commissa est, appellatio aliqua in Tribunalibus prædictis recipiatur, vel Inhibitiones, Citationes generales, vel speciales, cum Commissione inserta, Monitoria, & alia hujusmodi, per quæ dictorum Decretorum exequutio retardetur, aut Processus ad ulteriora in eadem executione suspendatur, aut impediatur, quoquo modo concedantur.

In causis, quarum exequutio à Conc. Trident. demandata est Ordinariis, appellacione remota.

§. 6. Itaque à quibuscumque Mandatis, prohibitionibus, provisionibus, & statutis tam in Visitatione, quam extra, pro Divino Cultu conservando, & augendo, & præsertim circa ea, quæ observanda, & evitanda sunt in celebratione Missæ, aut alio quovis modo respiciunt executionem Decreti Sac. Concilii *sess. 21. de Reform. cap. 8. & sess. 22. in Decret. de observ. & exit. in celebrat. Missæ.*

§. 7. Item à Decretis cogentibus Clericos tam Sæculares, quam Regulares, etiam Monachos, & exemptos, ad publicas Processiones, servata tamen forma Constitutionis san. mem. Pii V. quæ incipit: *Et si Mendicantium*: Prout etiam à Decretis, & provisionibus super præcedentia inter Personas Ecclesiasticas, tam Sæculares, quam Regulares in eisdem Processionibus, vel associatione Defunctorum, delatione Umbellæ, & hujusmodi: Necnon super observatione Censurarum, etiam Episcopali, & Fæstorum Diocesis, juxta dispositionem ejusdem Sacri Concilii *sess. 25. de Regular. cap. 12. & cap. 13.*

§. 8. Item in omnibus iis, quæ ad curam Animarum, & Sacramentorum administrationem quoquo modo pertinent, & præsertim adversus Monitiones, Censuras, aut alias provisiones, per quas Parochi, aut alii Curam Animarum exercentes, diebus saltem Dominicis, & Festis solemnibus Plebes sibi committas salutari- bus verbis pascere compellantur, docende ea, quæ ad salutem necessaria sunt, juxta Decretum Sacri Concilii *sess. 5. de Reform. cap. 2.*

§. 9. Item adversus deputationem Vicariorum etiam perpetuorum, cum assignatione Congruæ, per quos Cura Animarum exercentur, quoties plura Beneficia Curata ex Dispensatione Apostolica ab aliquo obtineantur; vel quoties eadem Beneficia Curata Cathedralibus, Collegiatis, seu aliis Ecclesiis, vel Monasteriis, Beneficiis, seu Collegiis, aut piis Locis quibuscumque perpetuo unita, & annexa reperiantur; juxta præscriptam dicti Sacri Concilii *sess. 7. de Reform. cap. 5. & cap. 7.*, & juxta Constitutionem san. mem. Pii V. quæ incipit: *Ad exequendum.*

§. 10. Item adversus Visitationem Beneficiorum Curatorum, ut supra, perpetuo unitorum, necnon quarumcumque Ecclesiarum quomodolibet exemptarum, prout etiam adversus Decreta, & provisiones ab Ordinario capiendas, ut quæ in eis reparatione indigent, reparantur, & Cura Animarum, si qua illis imminet, aliisque debitis obsequiis minimè defraudentur, juxta dispositionem Sacri Concilii eadem *sess. 7. de Reform. cap. 8. & sess. 21. cap. 7.*

§. 11. Item à Decretis, seu Mandatis, per quæ Episcopi, etiam uti Apostolicæ Sedis Delegati, in Ecclesiis Parochialibus, aut Baptismalibus, in quibus Populus ita numerosus est, ut unus Rector non possit sufficere Ecclesiasticis Sacramentis ministrandis, & Cultui Divino peragendo, cogant Rectores, vel alios, ad quos pertinet, sibi tot Sacerdotes ad hoc munus adjungere, quot sufficiant ad Sacramenta exhibenda, & Cultum Divinum celebrandum: Aut etiam invitit Rectoribus, procedant ad constitutionem novarum Parochiarum, cum assignatione competentis portionis, ubi ob locorum distantiam, sive difficultatem, Parochiani, sine magno incommodo, ad percipienda Sacramenta, & Divina Officia audienda accedere non possunt; vel denique propter paupertatem, & in cæteris casibus à jure permittis, deveniant ad uniones perpetuas aliorum Beneficiorum simplicium, non tamen Regularium, juxta dispositionem Sacri Concilii *sess. 21. de Reform. cap. 4. & cap. 5. & sess. 24. similiter de Reform. cap. 13.*

§. 12. Item à deputatione Coadjutorum, aut Vicariorum pro tempore, vel aliis provisionibus ab Episcopo capiendis, etiam tanquam Apostolicæ Sedis Delegato, quando illiterati, & imperiti Parochialium Ecclesiarum Rectores sacri minus apti sunt officiis; cum assignatione partis fructuum pro sufficienti illorum victu: Necnon à suspensione, atque etiam à privatione illorum, qui turpiter, & scandalosè vivunt, & postquam præmoniti sunt, in sua nequitia incorrigibiles perseverant,

1742.
A Decretis circa Ritus Ecclesiasticos.

A Decretis circa curam Animarum, & Sacramentorum administrationem.

A deputatione Vicariorum, cum assignatione Congruæ, in Parochialibus unitis &c.

A Visitatione Parochialium sic unitarum, etiam exemptarum, & a decretis quoad Cultum Divinum, & Curam Animarum.

A provisionibus capiendis pro meliori Eccles. Paroch. servitio, & regimine.

A correctione Parochiorum, & a Coadjutorum, aut Vicariorum deputatione.

A translationibus Beneficiorum, & decretis pro Ecclesiarum instauratione.

A provisionibus adversus Curatos non residentes.

A denegatione, suspensione, aut limitatione facultatis audiendi Confessiones.

A distinctionibus, & institutionibus Parochiarum.

A deputatione Oeconomi, indicatione Concursus, & provisione Parochiarum.

A Decretis circa praedicationem Verbi Dei, vel publicas lectiones.

A Visitatione, & correctione omnium pertinentium ad curam Animarum, & Sacramentorum administrationem.

A Decretis, & provisionibus quoad Monialium Clausuram, earumque Regimen spirituale, & temporale.

juxta praescriptum ejusdem Concilii d. sess. 21. de Reform. cap. 6.

§. 13. Item a translatione Beneficiorum simplicium, etiam Jurispatronatus, ex Ecclesiis, quae vetustate, vel aliis collapsae sint, & ob eorum inopiam nequeant instaurari, vocatis iis, quorum interest, in Matricibus, aut alias Ecclesias, cum omnibus emolumentis, & oneribus: Prout etiam a Decretis cogentibus Patronos, Rectores, Beneficiatos, aut Parochianos, sive Populum, ad refectionem, & instaurationem Ecclesiarum Parochialium, servata forma Sacri Concilii d. sess. 21. cap. 7.

§. 14. Item a censuris, sequestratione, & subtractione fructuum, aut aliis quibuscumque provisionibus, pro cogendis ad residentiam Parochis, caeterisque omnibus, quibus Cura Animarum incumbit, juxta Decretum ejusdem Sacri Concilii sess. 23. de Reform. cap. 1.

§. 15. Item a denegatione, revocatione, suspensione, vel restrictione, & limitatione facultatis audiendi Confessiones, respectu eorum, qui Parochiale Beneficium non obtinent, etiam si fuerint Regulares, pro excipiendis Confessionibus Saecularium, juxta ordinationem Sacri Concilii sess. 23. cap. 15. & Praeceptorum Nostrorum Constitutiones, ac praecipue illam fel. rec. Clementis X., quae incipit: *Superna*.

§. 16. Item in illis Civitatibus, aut Locis, ubi vel Parochiales Ecclesiae certos non habent fines, nec earum Rectores proprium Populum, quem regant, sed promiscue petentibus Sacramenta administrant, vel etiam nullae sunt Parochiales, a divisione, seu distinctione Parochiarum, earumque ordinatione, sive institutione in titulum perpetuum, juxta Decretum Sacri Concilii sess. 24. de Reform. cap. 13.

§. 17. Item a deputatione Vicarii, vel Oeconomi, cum assignatione Congruae, pro tempore, quo vacat Ecclesia Parochialis: Prout etiam ab indictione Concursus, relatione examinatorum, necnon praeelectione, & provisione Episcopi in eodem Concursu, juxta definitionem Sacri Concilii eadem sess. 24. de Reform. cap. 18.

§. 18. Item a Mandatis, seu Decretis inhibentibus praedicationem, vel publicas lectiones, aut coeercitibus, vel punientibus quoscumque, etiam exemptos, tam Saeculares, quam Regulares, qui in alienis Ecclesiis, quae suorum Ordinum non sunt, absque Episcopi licentia, & in Ecclesiis suis, aut suorum Ordinum, non petita illius benedictione, aut ipso contradicente, praedicare presumpserint; juxta Decretum Sacri Concilii sess. 5. de Reform. cap. 2., & sess. 24. similiter de Reform. cap. 4. & Constitutionem pia mem. Gregorii XV., quae incipit: *Inscrutabili* §. fin. Una cum declarationibus contentis in Constit. Clementis Papae X., quae incipit: *Superna*.

§. 19. Et generaliter in omnibus iis, quae pertinent ad Curam Animarum, & rectam Sacramentorum administrationem, adversus visitationem, correctionem, coeercitionem, & quascumque alias provisiones Episcopi Dioecesani, etiam quoad exemptos, sive Saeculares, sive Regulares, juxta laudatam Constitutionem Gregorii XV., quae incipit: *Inscrutabili*.

§. 20. Item adversus quascumque Provisiones, & Decreta pro conservanda, aut restituenda clausura Sancti-Monialium, aut pro correctione, seu punitione eorum, qui circa Personas intra Monasteria degentes, aut circa Clausuram, vel circa Bonorum administrationem deliquerint. Prout etiam ab examine pro approbatione, vel reprobatione Confessariorum sive Regularium, sive Saecularium, quomodocumque exemptorum, & tam ordinariorum,

quam extraordinariorum, pro excipiendis Confessionibus Monialium, etiam Regularibus subiectarum: Itidemque a Decretis, vel aliis quibuscumque provisionibus cogentibus Administratores, sive Saeculares; sive Regulares quomodolibet exemptos, ad reddendam singulis annis rationem Bonorum ad Monasteria Sancti-Monialium hujusmodi pertinentium: Ac denique a quibuscumque Decretis super amotione Cappellanorum, Sacristarum, & aliorum quorumcumque Officialium, & Ministrorum, tam Saecularium, quam Regularium, ipsis Monialibus, vel eorum Ecclesiis intervenientium, juxta dispositionem Sacri Concilii sess. 25. de Regular. & Monial. cap. 5. cap. 9. & cap. 10. servata tamen, quoad Regulares, & exemptos, forma praedictae Constitutionis rec. mem. Gregorii XV., quae incipit: *Inscrutabili*.

§. 21. Iteri adversus pastorem Visitationem Dioecesis, & praesertim Monasteriorum Commendatarum, Abbatiarum, Prioratum, & Praepositarum, in quibus non viget Regularis Observantia, necnon Beneficiorum, tam Curatorum, quam non Curatorum Saecularium, & Regularium qualitercumque commendatarum, etiam exemptorum: Prout etiam ab executione eorum, quae in ipsa Visitatione mandata, decreta, aut judicata fuerint. Necnon similiter a quibuscumque Decretis, & Provisionibus, etiam extra Visitationem, pro conservatione, vel reparatione Ecclesiasticae Disciplinae, quoad vitam, mores, & honestatem quorumcumque Clericorum, luxum, comestationes, choreas, lusus, crimina, & saecularia negotia fugienda, atque evitanda; juxta plura Decreta dicti Sacri Concilii, & praesertim sess. 6. de Reform. cap. 4. sess. 13. cap. 1. sess. 14. cap. 4. sess. 21. cap. 8. sess. 22. cap. 1. & cap. 8. & sess. 24. cap. 10. ad formam tamen Decretorum Sac. Congregat. Episcoporum de mandato san. mem. Clementis VIII. edictorum Ann. MDC.

§. 22. Item a Decretis cogentibus Praesentatos, electos, vel nominatos a quibusvis Ecclesiasticis Personis, etiam Nostri, & Sedis Apostolicae Nunciis, ad quavis Ecclesiastica Beneficia, ad se subijciendum examini Ordinarii, antequam instituantur, confirmentur, vel admittantur, quemadmodum cavetur sess. 7. de Reformat. cap. 13.

§. 23. Item a denegatione Sacrorum Ordinum, vel adscensus ad alios Majores; prout etiam adversus suspensionem ab Ordinibus jam susceptis, ob crimen occultum, sive ex informata conscientia, juxta dispositionem Sacri Concilii sess. 14. de Reform. cap. 1. & cap. 3. & sess. 21. cap. 1. & sess. 23. cap. 16.

§. 24. Item a praefixione termini, intra quem Regularis Episcopo non subditus, qui intra Clausura Monasterii degat, & extra ea ita notorie deliquerit, ut Populo scandalo sit, a suo Superiore puniri debeat, ac de punitione ipse Episcopus certior fieri, juxta Decretum Sacri Concilii sess. 25. de Regular. cap. 14. & Constit. fel. rec. Clementis Papae VIII. quae incipit: *Suscepti numeris*: Necnon adversus punitionem, & correctionem eorundem Regularium, qui circa Personas intra septa degentes, aut circa Clausuram ipsam deliquerint; juxta praedictam Constitutionem Gregorii XV., quae incipit: *Inscrutabili*.

§. 25. Item a Censuris, aut aliis provisionibus contra Concubinarios, & praesertim Clericos etiam retinentes domi, aut extra, Mulieres suspectas; juxta praescriptum Sacri Concilii sess. 24. de Refor. Matrim. cap. 8. & sess. 25. de Refor. cap. 14.

§. 26. Item adversus privationem Privilegii Fori, & alias provisiones contra Clericos non

A Visitatione Dioecesis, etiam quoad Monasteria, in quibus Regularis observantia non viget; & decretorum executione.

A Decretis circa vitam, & honestatem Clericorum &c.

Ab Examine institutorum, & confirmatorum in Benef. Eccl.

A denegatione promotionis ad Ordines, & a suspensione ob occultum crimen.

A praefixione termini pro punitione in casibus &c.

A provisionibus, & poenis contra Concubinarios.

A privatione Privilegii Fori &c.

inceden-

incidentes in habitu, & tonsura, & in aliis casibus à Sacro Concilio præscriptis *sess. 14. de Reform. cap. 6. & sess. 23. similiter cap. 6.*

§. 27. Prout etiam ab examine, approbatione, vel reprobatione Patrimonii Sacri, Pensionis Ecclesiasticae, aut Beneficii, quoad Clericos promovendos ad Sacros Ordines; juxta dispositionem ejusdem Concilii *sess. 21. de Reform. cap. 2.*

§. 28. Item adversus convocationem Capituli, quam faciat Episcopus ad aliquod deliberandum, & juxta vota ipsorum Capitularium concludendum, quoties de re ad suum, vel suorum commodum spectante non agatur; juxta Decretum Sacri Concilii *sess. 25. de Reform. cap. 6.*

§. 29. Item à Mandatis, seu Decretis super conversione tertiæ partis fructuum, & quorumcumque proventuum, & obventionum, tam Dignitatum, quam Canoniarum, Personatum, portionum, & officiorum, in distributiones quotidianas, earumque divisione inter Dignitates obtinentes, & ceteros Divinis interessentes, in Ecclesiis tam Cathedralibus, quam Collegiatis, in quibus nulla sunt distributiones hujusmodi quotidianæ, vel ita tenues, ut verisimiliter negligantur; juxta Constitutionem ejusdem Concilii *sess. 21. de Reform. cap. 3. & sess. 22. similiter de Reform. cap. 3.*

§. 30. Item adversus exercitium facultatum Episcopis competentium super executione omnium piarum dispositionum, tam in ultima voluntate, quam inter vivos, in casibus à Jure concessis, juxta dispositionem Sacri Concilii *sess. 22. de Reform. cap. 8.*

§. 31. Item à Visitatione Hospitalium, Collegiorum quorumcumque, & Confraternitatum Laicorum, Eleemosynarum, Montium Pietatis, five Charitatis, & omnium Piorum Locorum quomodocumque nuncupatorum, etiamsi eorum Cura ad Laicos pertineat, aut exemptionis Privilegio sint munita; Ac denique à cognitione, & executione eorum omnium, quæ ad Dei Cultum, aut Animarum salutem, seu Pauperes sustentandos, instituta sunt; juxta dictum Decretum Sacri Concilii *sess. 22. de Reform. cap. 8.*

§. 32. Item à Decretis, seu Mandatis cogentibus Administratores tam Ecclesiasticos, quam Laicos, etiam exemptos, Fabricæ cujusvis Ecclesiæ, etiam Cathedralis, Hospitalis, Confraternitatis, Eleemosynæ, Montis Pietatis, & quorumcumque Piorum Locorum, ad reddendam singulis annis ipsi Ordinario rationem suæ administrationis, nisi aliud in institutione, & ordinatione talis Ecclesiæ, seu Fabricæ expressè cautum fuerit; juxta Decreta Sacri Concilii *sess. 7. de Reform. cap. 15. & sess. 22. cap. 9. & sess. 25. cap. 8.*

§. 33. Item à Decretis compellentibus Notarios, etiam Apostolica, Imperiali, aut Regia auctoritate creatos, & scribentes in Causis Ecclesiasticis, vel Spiritualibus, ad se subjiciendum examini: Eorumque remotione, vel suspensione in casu delicti, vel imperitiæ; juxta præscriptum Sacri Concilii *dicta sess. 22. cap. 10.*

§. 34. Item ab erectione Seminarium, & taxatione quarumcumque Dignitatum, Personatum, Officiorum, Præbendarum, Portionum, Abbatiarum, & Prioratum cujuscumque Ordinis, etiam Regularis, Hospitalium, quæ dantur in titulum, vel administrationem, & Beneficiorum quorumcumque, etiam Regularium, etiam Jurispatronatus, etiam exemptorum, etiam nullius Diocesis, vel aliis Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, & aliis quibusvis Locis piis, etiam exemptis, annexorum, ac quorumcumque aliorum Ecclesiasticorum reddituum, seu proventuum ad Fabricas Ecclesiarum, Confraternitates, & Monasteria omnia, non tamen

Mendicantium, pertinentium, necnon Decimarum quacumque ratione ad Laicos, acque etiam Milites cujuscumque Militiæ, aut Ordinis, Hierosolymitano excepto, spectantium, pro ejusdem Seminarium manutentione: Prout etiam ab unione, & applicatione aliquot Beneficiorum simplicium; necnon à Decretis cogentibus eos, qui Scholasterias obtinent, vel quibus lectionis, vel Doctrinæ munus est annexum, ad docendum per se ipsos, vel idoneos Substitutos; & generaliter à Mandatis, & provisionibus, quæ quoquo modo respiciunt Curam, directionem, & administrationem Seminarium, plenamque executionem Decreti editi à Sacro Concilio super Collegio Puerorum in singulis Cathedralibus instituendo, *sess. 13. de Reform. cap. 18.*

§. 35. Item à Mandatis, seu Decretis cogentibus Oeconomos, Vicarios Capitulares, ad reddendam rationem Administrationis per eos gestæ Sede Episcopali vacante, juxta præscriptum Sacri Concilii *sess. 24. de Reform. cap. 16.*

§. 36. Item, à comminatione excommunicationis à Jure latæ, & à Sententia excommunicationis latæ ab homine, suspensionis, & interdici, nisi appellatio fuerit interposita ex capite nullitatis; Et è converso à Sententia absolutiois ab eisdem Censuris Ecclesiasticis.

§. 37. Et generaliter ab executione aliorum quorumcumque Decretorum dicti Sacri Concilii Tridentini, Episcopis, acque Ordinariis locorum demandata ab ipso Concilio, & in Constitutione fel. rec. Pii Papæ IV. quæ incipit: *Benedictus Deus.*

§. 38. Volumus, præcipimus, & mandamus, quod ab Archiepiscopis, Patriarchis, seu Primatibus aliisque Judicibus Ecclesiasticis, etiam Nostri & Sedis Apostolicæ Nunciis, vel de latere Legatis, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, acque etiam Camera nostræ generali Auditore, Signaturæ Justitiæ Præfecto, ceterisque Judicibus Romanæ Curia, eorumque Vicariis, & Officialibus, Citationes generales, vel speciales cum Commissione inserta, Monitoria, & alia hujusmodi cum Inhibitione, per quam executio Decretorum, Mandatorum, & Provisionum hujusmodi retardetur, suspendatur, aut impediatur, minimè concedantur, & quatenus nunc, aut imposterum concessa fuerint, nullatenus inhibeant, atque ab Episcopis, aliisque Locorum Ordinariis impunè sperni possint; quacumque Consuetudine etiam immemorabili, vel quovis Privilegio, aut stylo concedendi Inhibitiones in Causis prædictis, tametsi temporarias, penitus exclusis. Nos enim Citationes, & Monitoria, aliter quam ut præfertur, concessa, vel imposterum concedenda, nulla, atque irrita declaramus, & pro nullis, atque irritis haberi volumus, & mandamus: Decernentes, quod adversus Decreta, Mandata, & Provisiones ejusmodi, quas, vel quæ ab Episcopis, aliisque Locorum Ordinariis fieri, vel capi contigerit in Causis, & negociis prædictis, vel simplex dumtaxat, & extrajudicialis Recursus per viam supplicis libelli, ad Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices, vel respectivè, & juxta Causarum naturam, & qualitatem, Appellatio ad quos de Jure, in solo devolutivo, & sine retardatione, vel præjudicio legitimæ executionis, recipi, & admitti possit.

§. 39. Quoniam verò in hisce ipsis negotiis, & Causis, in quibus Inhibitiones Canonicam executionem impediunt, aut suspendentes, concedi non debent, dari possunt casus, qui per ipsum Sacrum Concilium Tridentinum, vel juxta ejus Mentem, per Apostolicas Constitutiones, & Sacrarum Congregationum declarationes, aut communem Doctorum Sententiam, à præfata generali regula de non concedendis Inhibitionibus,

Ab approbatione, vel rejectione Tituli, quoad promovendos ad Ordines.

A convocacione Capituli.

Ab institutione, & divisione Distributionum quotidianarum.

Ab executione piarum dispositionum.

A Visitatione Locorum Piorum, Collegiorum, Confraternitatum &c.

A Decretis super reddenda ratione administrationis bonorum Fabricæ, aut cujusvis Loci Pii.

Ab examine, remotione, vel suspensione Notariorum scribentium in Causis Eccles.

Ab erectione Seminarium, præfixione Taxæ, unione Beneficiorum, aliisque ad Seminarium regimen pertinentem.

A decretis super reddenda ratione administrationis gestæ Sede vacante.
A Censuris, earumque absolutioibus.

Ab executione eorum omnium, quorum executio Ordinariis est demandata.

In omnibus præmissis appellatio suspensiva concedi prohibetur.

Concessam verò non inhibere statuitur; cum Decreto irritanti.

Permittitur solum recursus, & appellatio in devolutivo.

Excipiuntur casus particulares à Jure superiore expendendi.

In quibus poterit admittitur appellationem in suspensivo, sub certa forma hic prescripta.

eisque posthabendis, excipiuntur, quique ut plurimum non aliter, quam prudenti Judicis arbitrio secundum particulares Facti circumstantias estimari possunt: Hinc Nos, ne sub ejusmodi pretextu, Inhibitiones, ut supra prohibita, vulgo, & sine ullo defectu etiam in Casibus non exceptis concedantur: Statuimus, & mandamus, quod in dictis Causis, & negotiis superius expressis, Metropolitanis, Patriarchae, Primates, alique Judices praedicti, & praesertim Camerae nostrae generalis Auditor, ejusque Locumtenentes, & Signatura Justitiae Praefectus, ejusque Auditor, ad quos in contingenti casu pro obtinenda Inhibitione recursum haberi contigerit, etiam si assererent, casum illum a Sacro Concilio, vel Apostolicis Constitutionibus quacumque de Causa exceptum esse: Nihilominus literas Citatorias, vel Monitoria cum Inhibitione hujusmodi non concedant, nisi prius ex facti circumstantiis, in supplici libello a Parte recurrente clare ac dilucide exponendis, & cum aliquo documento semiplene saltem verificandis, eisdem summarie apparuerit, casum illum esse de exceptis, & propterea Episcopo, vel Ordinario Loci inhibendum esse, ne ad ulteriora procedat; Tunc enim, & non alias, & postquam ipsi Judices, quorum conscientiam hac in parte oneramus, super dicto supplici libello manu sua rescripserint, quod Inhibitio concedi potest, libellusque cum rescripto ejusmodi in Actis productus fuerit, diligenter ibidem custodiendus, & asservandus, liceat eorum Notariis, sive Actuariis literas Citatorias cum dicta Inhibitione expedire, & Parti recurrenti tradere, ita tamen, ut in earum calce expressè adjiciatur sequens clausula: *Nos enim, attentis Juribus, & supplici libello Nobis praesentatis, atque in Actis exhibitis, sic, ut praesertur, inhibendum esse, speciali Rescripto mandavimus:* Alias litera ejusmodi sine tali clausula nullam vim inhibendi habeant in casibus praedictis.

Decernuntur poenae in Notariis aliter se gerentibus.

§. 40. Et nihilominus si Notarii, sine dicto speciali Rescripto super supplici libello, aut sine productione illius in Actis, aut sine praedicta clausula, Citationes ulla, aut Monitoria cum inhibitione, sub quocumque pretextu, seu colore, expedire, ac tradere praesumpserint, etiam si illa, aut illa a Judice subscripta fuerint, poenam infamiae, & perpetuae inhabilitatis ad Officium Notarii in Causis Ecclesiasticis exercendum, & quoad illos Camerae Nostrae generalis Auditoris, aut aliorum Romanae Curiae Judicum superius expressorum, etiam quinquaginta ducatorum auri de Camera, pro una medietate Camerae Nostrae Apostolicae, & pro alia ipsi Parti recurrenti, & in causa interesse habenti, sin minus alicui ex Locis Piis, arbitrio Nostro, Nostrorumque Successorum destinando, applicandam, ipso facto incurrant.

Clerici Saeculares, & Regulares exempti, in causis mercedum, & miserabilium personarum, Judicem vero non habentes, in omnibus subjiciuntur.

§. 41. Ad haec, similiter inherentes dispositioni ejusdem Sacri Concilii sess. 7. de Reform. cap. 14. & sess. 14. cap. 5., nec non etiam decreto Piae mem. Benedicti XIII. hac in re promulgato inter ejus additiones ad decreta Urbani Papae VIII. in appendice ad Concilium Romanum, volumus, & mandamus, quod Clerici Saeculares, aut Regulares extra Monasterium degentes, quomodolibet exempti, in Civilibus Causis Mercedum, & miserabilium Personarum, etiam si certum Judicem a Sede Apostolica deputatum in partibus habeant: In aliis vero, si ipsum Judicem non habuerint, coram Locorum Ordinariis, tanquam ab ipsa Sede delegatis, conveniri in prima instantia, & Jure medio ad solvendum debitum cogi possint.

Causae omnes in prima instantia, exceptis Privilegiatis, ab Ordinariis

§. 42. Quo vero ad Personas non exemptas, inherendo similiter dispositioni ejusdem Sacri Concilii sess. 13. de Reform. cap. 1., & sess. 22. cap. 7., & sess. 24. cap. 20. necnon supradictis

Decretis generalibus Congregationis Episcoporum editis anno MDC. cum novissimis additionibus, seu declarationibus Piae mem. Benedicti XIII. in Appendice Concilii Romani; Volumus, statuimus, & mandamus, quod Causae omnes, tam Civiles, quam Criminales, ad Forum Ecclesiasticum pertinentes, exceptis Privilegiatis, quae ex eodem Concilio, vel aliis juxta Canonicas Sanctiones apud Nos, & Sedem Apostolicam tractari possunt, aut debent, coram Ordinariis Locorum dumtaxat, in prima Instantia cognoscantur, neque a Metropolitanis, Patriarchis, aut Primatibus, aliisque Judicibus Ecclesiasticis, etiam Nostri & Sedis Apostolicae Nuntiis, vel de latere Legatis, aut Camerae Nostrae generali Auditore, & ceteris quibullibet Curiae nostrae Judicibus ad se advocari, vel aliis committi possint; nisi per viam legitimae appellationis, & in casibus ut supra non prohibitis, ad ipsorum Tribunalia deferantur.

§. 43. Appellationes autem non recipiantur, neque inhibitiones vigore illarum concedantur, nisi prius constiterit, quod nedum per legitimam Personam, & intra legitima tempora verè appellatum fuerit; Sed etiam, quod appellatum fuerit a Sententia definitiva, vel habente vim definitivam, aut a gravamine, quod per definitivam Sententiam reparari non possit: Idque per publica Documenta, quae realiter in Actis exhibeantur; Tunc enim, & non antea, Judici, ad quem appellatum fuerit, in Causa se intromittere, citationes, & inhibitiones concedere liceat; dummodo tamen concedantur cum inscriptione tenoris Sententiae, aut Decreti definitivi, seu vim definitivam habentis, vel damnum per definitivam irreparabile inferentis; Alias citationes, inhibitiones, Processus, & inde sequuta quaecumque, sint ipso Jure nulla, atque impunè sperni possint.

§. 44. Quod si appellans asserat, Sententiam, aut Decreti Exemplum authenticum, culpam Judicis a quo, vel Notarii, sive Actuarii, habere non posse, tunc saltem copiam simplicem Sententiae, seu Decreti, in Actis producere teneatur, ejusque tenori in literis Inhibitorialibus inserto adjicienda erit, prout adjici volumus, & mandamus, in earum corpore expressa conditio: *Quatenus tamen tenor insertus verè, & in Substantialibus cum Originali concordet, eodemque Originali praesentes literae sint in tempore posteriores, alioquin nullae, & irritae censentur:* Et si secus factum fuerit, inhibitiones aliter concessae nullatenus afficiant, & Notarii, sive Actuarii, qui illas expediverint, incidant in poenas superius expressas.

§. 45. Cum verò a gravamine, quod per definitivam reparari nequit, appellatum fuerit, si quidem res sit de carceratione jam sequuta cum Mandato verbali, non aliter expediri poterunt Inhibitiones vigore Appellationis, quam consilio prius de ipsa carceratione per depositionem saltem duorum Testium. Interim tamen Appellans in eodem, quo reperitur, carcere permanebit, donec aliter ser. ser. judicatum fuerit. Ubi verò agatur de censuris jam prolati, vel de comminatione Carcerationis, Torturae, aut Censurarum, observetur omninò dispositio dictorum Decretorum Congregationis Episcoporum sub rec. mem. Clementis VIII. juxta additiones, & declarationes piae me. Benedicti XIII.

§. 46. Ulterius in praedictis Causis in prima Instantia pendentibus, vel aliis superius expressis, in quibus non admittitur appellatio in suspensivo, Citationes, quae expediri solent coram Cardinali Signatura Justitiae Praefecto, vel ad effectum comparandi, vel pro aduenda eadem Signaturam, tametsi ab ejus Auditore subscriptas, vim inhibendi nullatenus fortiri posse volumus, easque ad praedictos alios dumtaxat effectus, comparandi scilicet, vel aduendi

Judex ad quem non procedat, nisi consilio de appellatione legitime interposita, & in casibus a Jure permittis.

Quid faciendum, denegato Instrumento Decreti, vel Sententiae, a qua appellatum fuerit.

Gravamen quoque legitime probandum.

Citationes ad comparandum, vel pro aduenda Signatura Justitiae, non suspendant processum ad ulteriora.

Signa-

Signaturam, expeditas censer, non autem ad retardandam executionem, vel suspendendum processum ad ulteriora.

In causis privilegiatis, Monitoria coram A. C. de more expeditantur.

§. 47. Denique quoad Causas privilegiatas, quæ, ut præfertur, in prima etiam Instantia apud Nos, & Sedem Apostolicam tractari possunt, nihil ex antiquo mutandum esse volumus, sed Monitoria in illis coram Camera nostrâ generali Auditore, vel ejus Locumtenentibus, prout hæcenus laudabiliter observatum est, expedienda esse, juxta præscriptum Apostolicarum Constitutionum, & præsertim fel. rec. Pauli V. Prædecessoris Nostri in Constitutione, quæ incipit: *Universi*, necnon prædictarum additionum, & declarationum Benedicti XIII., exceptis tamen Monitoriis intimandis ultra Montes, in quibus ad evitanda scandala, & litigantium incommoda, volumus omninò renovari, & observari styllum, qui olim in eo Tribunali vigeat, id est, quod ad ejusmodi Monitoriorum expeditionem non aliter procedatur, quàm oblato prius ipsi Auditori, vel alteri ex ejus Locumtenentibus, coram quo Monitorium expediendum erit, supplici Libello universam Facti speciem clarè, & dilucidè continente, & prævio etiam ejusdem Judicis rescripto, quod Monitorium expediri possit, penes Causæ Notarium, vel Actuarium, diligenter custodiendo. Et si aliter, quàm præfertur, & absque dicto supplici libello, ac speciali Judicis rescripto, dicta Monitoria ultra Montes intimanda expedita fuerint, Notarius, sive Actuarium, & Substitutus, qui illa expediverit, ipso facto incidat in pœnas superius expressas.

Sed in causis ultra Montes adit speciale Judicis rescriptum.

Admonitio ad Judices pro præmissorum executione.

§. 48. Omnia, & singula hæcenus à Nobis disposita ad rectam Judiciorum methodum restituendam, eò impensius ab omnibus exactè custodiri, & observari mandamus, quò clarius constat, hac nostra Constitutione non novas ferri, sed antiquas instaurari leges, providè, sapienterque institutas, & temporum injuria, ac hominum fraude obsoletas, & novo Pontificiæ auctoritatis præsidio communiti ordinem procedendi in Causis, jamdiù præscriptum Superioribus, & Inferioribus Tribunalibus à Sacra Tridentina Synodo, Congregationum Decretis, & Prædecessorum Nostrorum Romanorum Pontificum Constitutionibus, aliisque Ordinationibus Apostolicis. Ideoque si ipsi Judices, omni semoto, ut par est, humana cupiditatis affectu, præ oculis solum habuerint, quæ tam maturo, tamque saluberrimo sunt constituta & ordinata consilio, facilè eorum quilibet agnosceret, quæ sui, & quæ alieni Ministerii partes esse debeant in admittendis, ac respectivè rejiciendis Causarum Appellationibus, & Inhibitionibus: Atque ita fiet, ut non solum unicuique in suo ordine debita Jurisdictionis, & auctoritatis prærogativa servetur; Sed etiam ut, extinctis prorsus, ac radicatis avulsis omnium contentionum, & discordiarum seminibus, mutuo charitatis vinculo Tribunalia socientur, & inter illa rectè agendi disciplina Christiano Populo utilis, & necessaria restituatur.

Actorum vitiatum, & examen indicatur.

§. 49. Demum ut, exemplo Nostro, omnes præmissorum executioni cautè, & pro viribus incumbant, & ut præsertim Notariis, Tabellionibus, & eorum Actuariis, & Substitutis omnis contraveniendi ansa præcidatur, volumus, & expressè mandamus, Processus, & Acta Causarum in Nostra Romana Curia coram quovis Judice pendentium, ac Inhibitiones, Appellationes, Monitoria, aliisque Citatoriales, & Inhibitoriales literas, quas ab iisdem Notariis, eorumque Substitutis, scientibus, vel insciis Judicibus, vel aliis quomodolibet in posterum expediri conrigerit, sedulò recognosci, & examinari per fide dignas Personas à Nobis opportunè deputandas; quæ si deprehenderint, eas-

dem Inhibitiones contra hujus Constitutionis formam, & ad subterfugienda Ordinariorum, & Episcoporum judicia, quæsito gravaminis colore, fuisse perperam concessas, & expeditas, in eisdem Notarios, & Substitutos Canonicis pœnis, aliisque à Nobis supra expressis, severe pro modo culpæ animadvertant.

§. 50. Decernentes has præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quod spectat, & pro tempore quocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfate Cardinales, etiam de latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuntios, aliisque quolibet quacumque præminencia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ, & Decreta omnes arctantia.

§. 51. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, ac ulibus, & styliis, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, præfatis, aliisque quibuslibet Judicibus, Curis, Tribunalibus, & Personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & aliis quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantumcumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogationes opportuna.

§. 52. Ut autem eisdem præsentis literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curieque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, ac efficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimata fuissent: ipsarum autem literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu tamen alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eandem prorsus fidem tam in judicio, quàm extra illud ubique locorum haberi, quæ

Publicationis præceptum, ejusque effectus.

Exemplis auctoritas tribuitur.

haberetur

Sanctio Constitutionis.

haberetur ipsis presentibus, si forent exhibitæ, vel offensa.

§. 53. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostri decreti, constitutionis, declarationis, annullationis, admonitionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Dat. die 30. Mart. 1742.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo secundo, tertio Kalendas Aprilis, Pontificatus Nostri Anno II.

P. Card. Pro-Datarius.

D. Card. Passioneus.

VISA DE CURIA.

N. Antonellis.

J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicat. die 18. Aprilis ejusdem Anni.

XLIX.

Revocatio Peculiaris Statuti Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum, quo ipsis vetitum erat, ne Confessariis extra proprium Ordinem unquam confiteri possent.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dispensationes ab hujusmodi statutis aliis petita, & concessa fuerunt.

QUOD communi auctoritatis juri innixum in Religiosis Familiis, etiam per peculiare Generalium Comitiorum sanctiones in aliquibus Ordinibus præceptum statutumque est, ut nimirum Alumni cujuslibet Institutii peccata sua non nisi ejusdem dumtaxat Religionis Confessariis, quibus, utpotè omnium rerum in ipsa Religione servandarum cavendarumve notitia instructis, facilius est pro culpis salutare adhibere remedium, confiteri teneantur: illud, etsi aliquo pacto tanquam necessarium, & laudabile, ac propterea ab Apostolica hac Sancta Sede fortasse alias confirmatum, etiamnum servatur; ea tamen secum asserre incommoda, propter quæ non sine aut conscientie angore, aut populorum offensione, adimpleri posse, alias nonnulli Fratrum præsertim Ordinum Prædicatorum, Minorum Sancti Francisci, aliorumque Superiores serio cogitantes, super hujusmodi Statutis Ordinum suorum dispensationem ab eadem Apostolica Sede, sibi impertiendam curarunt.

Tenor Statuti.

§. 1. Quoniam autem, sicut accepimus, in Ordine Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum, idem quoque Statutum à Diffinitorio generali jamdudum editum, & in pluribus Capitulis generalibus dicti Ordinis comprobatum ea, qua decet, observantia viget, atque exigitur; ut nemo Frater expresse profusus Ordinis præfati, sive Presbyter, sive Laicus fuerit, sive iter agens, sive alicubi quocumque pacto de suorum Superiorum tamen licentia commorans, etiam si ad prædicandum Verbum Dei, tam Adventus, quam Quadragesimæ temporibus, & ad Sacras Missiones quoque perrexerit, nemini, nisi sui Ordinis Fratris Confessario, per suum Superiorem ad Confessiones audiendas approbato, peccata sua confiteri, ab eoque Sacramentalem Absolutionem obtinere licite, & valide possit.

Rationes dispensandi.

§. 2. Hinc est, quod Nos, qui licet ejusdem Ordinis Alumnos, propter severioris disciplinæ cultum, summam animi demissionem, arctissimam paupertatem, & insignem in pietate, doctrinis, disciplinisque laudem, plurimi facere pergimus, & paternæ benignitatis testimoniis

complectimur; tamen scientes, de mundano pluvare religiosa etiam corda fordescere, nec ad susceptum religiosæ vitæ institutum proficere, quin imò plurimum obesse, ut iidem Alumni, ac præcipue prædicationi Verbi Dei sacrisque Missionibus addicti, a suis Conventibus, quacumque de legitima causa, & longè, & diu absentes, ob Confessarii defectum, vel a faciendo Sacro, aut Sanctissimo Eucharistia Sacramento percipiendo, non sine populorum, quibuscum interea temporis conversantur, scandalo abstinere, vel ad Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrandum, aut Angelorum panem fumentum, ne scandalum oboriatur, cum conscientie angore accedant; hisce malis opportunum Apostolicæ providentiæ nostræ remedium asserre cupientes; motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine; ac prævia cujuscumque Statuti, seu Decreti, ut præmittitur, a generali Diffinitorio editi, & per generalia dicti Ordinis Capitula approbati, etiam ab Apostolica Sede præfata confirmati, revocatione; tenore præsentium statuimus, decernimus, & mandamus; ut quilibet ex Fratribus dicti Ordinis, sive in Sacro Presbyteratus Ordine constitutus, cujuscumque status, gradus, dignitatis, & conditionis, sive Laicus, seu Conversus fuerit, qui de Superiorum suorum licentia, quacumque de legitima causa, titulo, & occasione, sive prædicandi Verbum Dei quocumque tempore, sive sacras Missiones peragendi, sive iter agendi, & alicubi commorandi, ubi nullus Conventus, seu Hospitium, nullusque Frater dicti Ordinis Confessarius reperitur, liberè, & licite possit, ac valeat quemlibet Presbyterum Seculare ab Ordinario Loci, vel Regularem à suo Superiore Regulari ad Sacramentales Confessiones excipiendas approbatum adire, eique peccata sua confiteri, atque ab ipso obtinere sacramentalem absolutionem, etiam quoad casus, per Constitutiones, & Statuta Regularia dicti Ordinis reservatos, incursumque proinde censuras, recepta salutari poenitentia, præstitaque obligatione se statim, quoad ipsi permissum fuerit, coram suo Regulari Superiore præsentandi, ac de novo super casibus, & censuris hujusmodi absolutionem impetrandi.

§. 3. Decernentes eadem præsentis Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, ac quosvis alios quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Conceditur Indultum cōficiendi extraneis Confessariis deficienti Confessario approbato iurj Ordinis.

Etiam quoad absolutionē a casibus reservatis, sub conditione &c.

Clausula, & derogationes.